

Externe

Dreptul celui mai puternic sau justificarea războiului

 Rob Kenius 13 martie 2024

A trecut mult timp de când sintagma „dreptul celui mai puternic” a fost înțeleasă în mod ironic, satiric, dacă nu chiar acuzator. Părerea dominantă era că acest

„drept al celui mai puternic” era de fapt o nedreptate și că cei care îl revendicau pentru ei înșiși ar trebui excluși din competiție, fie că este vorba de căsătorie, sport sau politică și în toate considerentele morale. Cu alte cuvinte, „dreptul celui mai puternic” nu a fost recunoscut ca fiind valabil în trecut, ci a fost scos în afara legii.

Acele vremuri s-au încheiat.

Acum, în anii douăzeci ai secolului XXI, „legea junglei” se aplică din nou. Vorbim, în primul rând, despre dreptul celei mai puternice superputeri.

Forța în număr

Cea mai puternică este, bineînțeles, SUA. Nu în toate domeniile, dar în domeniile cheie în care puterea poate fi măsurată și cuantificată. Această forță sau superioritate este acceptată fără echivoc, de asemenea și mai ales ca un sentiment de siguranță, de a fi de partea celui mai puternic.

Forța măsurată în cifre se aplică la forța puterii financiare. Ea se măsoară în dolari, milioane de dolari, miliarde de dolari și trilioane de dolari. Proprietarii și administratorii celor mai mari cantități de dolari inundă lumea cu banii lor, care sunt creați și înmulțiți zilnic și din oră în oră, și cer ca întreaga lume să recunoască valoarea dolarilor în totalitate, necondiționat.

Dacă ceilalți nu fac acest lucru și refuză, de exemplu, să vândă petrolul și resursele naturale ale țării lor în schimbul dolarilor, vor fi uciși, dacă sunt persoane fizice, precum Patrice Lumumba, sau vor fi bombardați, precum Muammar al-Gaddafi, și apoi vor fi uciși și ei.

Iată „legea junglei”. În cel din urmă caz, Marea Britanie, Franța și Polonia s-au alăturat celui mai puternic, SUA, și au fost apoi, de asemenea, printre cei mai puternici. Dar Germania, sub conducerea cancelarului Schröder, nu era încă. Acum, guvernul roșu-verde-galben și parlamentul de 700 de membri de la Berlin au compensat cu o largă majoritate.

Nimeni nu se întreabă dacă acest concept juridic este o întoarcere în timpuri străvechi, când romanii au lichidat Cartagina pur și simplu pentru că nu le plăcea

prezența acesteia în Mediterana. „Legea junglei” se aplică din nou, aproape întotdeauna și peste tot, nu doar în așa-numita lume occidentală a valorilor.

Ce valori sunt acestea de fapt?

Valorile occidentale sunt numere care înseamnă bani și numere de focoaie nucleare. Sunt numere de baze militare și portavioane. În toate aceste măsuri de forță, SUA au la dispoziție maximum. Și pentru că, aparent, nimeni nu se mai îndoiește de „dreptul celui mai puternic”, SUA are și cel mai mare număr de state vasale.

Sunt țări care recunosc „dreptul celui mai puternic” și îl consideră ca atare, își aliniază valorile la acesta și se ghidează după el, deoarece cred că cel mai puternic are dreptate atunci când bombardează, declanșează războaie, pune să fie uciși indivizi sau îi arestează în mod arbitrar.

Puterea și forța mass-media

Acceptând toate cele de mai sus s-a dezvoltat o altă forță care nu era încă cunoscută aici, în Occident. Este vorba de puterea de supunere a mass-media. În „a fost odată ca niciodată”, chiar și cei mai puternici oameni din Occident erau criticați și puși sub semnul întrebării dacă nu se supuneau ideilor general acceptate de moralitate, decență, corectitudine, incoruptibilitate și democrație.

Gândiți-vă doar la Franz Josef Strauß, care dorea să facă Germania și pe el însuși mai puternici și să o militarizeze și mai mult, și care avea chiar fantezii cu privire la armele nucleare. Strauß nu a fost favorizat de mass-media, de intelectuali și de tineri. Dușmanul său mediatic era Der Spiegel, sub conducerea lui Rudolf Augstein, iar majoritatea s-a bucurat că guvernul lui Strauß a fost împiedicat de influența mass-media. Cancelarul Kohl a fost răul cel mai mic, dar pentru 16 ani.

Pe atunci, mass-media credea în superioritatea morală a rațiunii, așa cum proclamase Immanuel Kant. Astăzi, toate marile organizații media cred că puterea este mai puternică decât adevărul. Pentru a găsi adevărul, trebuie să traduci vocabularul puterii într-un limbaj simplu.

Active speciale = datorie națională suplimentară

Democrație = dictatură electorală

Valori occidentale = dolar american

Atlanticul de Nord = frontul de Est

Securitate = armament

Apărare = război

Libertate = consum

Diavolul = Putin = Rusia

Ceea ce l-a pus pe tușă pe politicianul Strauss este astăzi favorizat de o majoritate absolută: armament, ostilitate față de Rusia, fetișism al armelor, exact ca în SUA. SUA se crede mai puternică decât Rusia, motiv pentru care toți vasalii sunt de partea ei când vine vorba de alimentarea unui război fără sens, deși acesta ar fi fost pierdut de mult dacă cea mai puternică putere militară și financiară nu ar fi așteptat în fundal, mârâind ca să nu uite lumea că ea este cea mai puternică.

„Dreptul celui mai puternic” ar fi fost declarat greșit cel târziu în timpul „războiului împotriva terorii” al președintelui „W” Bush dacă ar fi existat o judecată independentă, obiectivă și corectă în mass-media noastră, în opinia publică sau într-un organism sau tribunal internațional. Dar, în anii 2020, acest lucru nu mai există de mult timp și nici SUA nu recunoaște o autoritate superioară, alta decât Dumnezeu din capul nostru.

Slăbiciune și putere în literatură

În romanul distopic 1984, scris în 1948, „fratele cel mare” domină peste toți oamenii, peste toate opiniile și peste limbajul însuși. Este o viziune a totalitarismului mediatic, cu un război constant în anumite zone externe. Aproape toți cei care au citit cartea înainte de 1984, dintre care unii sunt încă în viață, credeau la vremea respectivă că utopia va deveni realitate în Uniunea Sovietică.

În 1984, trecuseră 36 de ani de la finalizarea romanului (1948) și Uniunea Sovietică începea să se dizolve pașnic. Mihail Gorbaciov își dorea deschidere la critică și decizii libere. În loc să se scufunde în război, multe țări au fost eliberate în mod pașnic din Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice. Printre acestea se numărau câteva state foarte mari: Kazahstan, Kârgâzstan, Belarus, Uzbekistan și Ucraina. De ce?

Pentru că așa au vrut ei. Iar SUA încă mai cred și astăzi că a fost o victorie a superiorității și a puterii lor. Dar a fost altceva, ceva foarte rar în politica de putere, o victorie a rațiunii asupra megalomaniei. Ideologia socialismului de stat a fost abolită. În perioada din jurul anului 1984, în URSS, totul s-a petrecut invers ca în romanul 1984.

Orwell terminase cartea în 1948 și a schimbat doar ultimele două cifre din titlu. Așadar, s-a înșelat George Orwell? Sau cititorii din acea vreme au înțeles greșit direcția?

Ambele variante au fost valabile. Orwell s-a înșelat de două ori. Distopia nu s-a produs după 36 de ani, ci după de două ori 36 de ani, în $1948 + 36 (= 1984) + 36 = 2020$. Dar cititorii s-au înșelat și în privința localizării geografice a totalitarismului mediatic și a propagandei absurde.

Minciuna flagrantă din mass-media, dictarea adevărului și confuzia de limbaj în jurul cuvintelor război și pace au avut loc în jurul anului 2020 în lumea occidentală a valorilor, unde armele sunt furnizate pentru pace și folosite din motive umanitare: bombe, tancuri, rachete, avioane de luptă, rachete de croazieră și cât mai multă muniție pentru a ucide sute de mii de oameni care nu au „dreptul celui mai puternic”.

Pandemia de coronavirus a acționat tocmai în 2020 ca o uriașă manevră de diversiune mediatică. De asemenea, ne-a arătat toate denaturările limbajului, precum noul limbaj din romanul 1984.

Legea și puterea celui mai puternic, a lui „Big Brother”, nu a fost impusă prin toate mijloacele în Uniunea Sovietică în 1984, ci în lumea occidentală a valorilor în 2020 și este încă necontestată în lumea financiară, în mass-media, în politică și pe câmpul de luptă îndepărtat. Big Brother determină noua gândire (Neudenk) chiar și în Bundestag-ul german, în comisiile sale și în comandamentul suprem al armatei.

Avem demonstrații instigate de organizații pro-guvernamentale, avem dictat de opinie în cadrul televiziunilor publice și reducerea la tăcere a vocilor opoziției. Un jurnalist de investigație de renume mondial se află în izolare pentru o perioadă nedeterminată de timp, fără o sentință, deoarece nu se mai aplică legea scrisă a justiției, ci „legea celui mai puternic”, și anume SUA, ale căror crime de război Julian Assange le-a făcut publice.

Big Brother nu este o persoană, ceea ce nu era nici în romanul 1984, ci puterea ascunsă din Statele Unite ale Americii. Nici măcar președintele nu știe exact cine se află la putere acolo. Este vorba de consorțiul bancar al Rezervei Federale (FED) sau de complexul militar-industrial? Sau ambele? Sau puterea este „castelul”, ca în romanul lui Franz Kafka? Dar toată lumea acceptă întotdeauna „legea junglei”, chiar dacă nu sunt personajele unui roman. Ei par să fi uitat ce înseamnă realitatea.

Acest lucru poate fi remediat.

Forța realității și a geografiei

Realitatea este mai puternică decât decât posibilitatea de a o alege. Banii sunt o opțiune pentru posesie. Armele sunt realitate. Cei care au arme sunt mai puternici decât cei care au bani; cei care au bani sunt, de asemenea, mai puternici decât mass-media. Din cauza acestei logici, „dreptul celui mai puternic” conduce în mod logic SUA și vasalii săi tot mai adânc în război, indiferent cine furnizează armele, cine le fabrică și cine le operează.

Ceva nu este în regulă.

Există o altă realitate, în afară de arme, care este, de asemenea, mai puternică decât banii și psihologia din mass-media. Vorbim despre situația geografică și situația reală de pe glob. Rusia este cea mai mare țară din lume, de aproximativ 52 de ori mai mare decât Germania reunificată, și nu are nicio intenție de a se extinde spre vest, sud sau est.

Dimpotrivă: cu puțin peste treizeci de ani în urmă, multe republici mari și mici au fost lăsate să se desprindă în mod pașnic de Moscova. Cele mai mari au fost deja menționate, inclusiv Ucraina, actualul motiv de dispută între Washingtonul

îndepărtat și Moscova vecină. Washingtonul este de zece ori mai departe și are de zece ori mai mulți bani pentru armată.

O mică greșeală istorică

Kremlinul a făcut o greșeală atunci când s-a separat de Ucraina: Nu și-a dat seama că iubita regiune Crimeea a devenit, de asemenea, parte a Ucrainei independente.

Crimeea aparține Rusiei din 1783, aproximativ de când există Statele Unite ale Americii. În 1954, șeful de atunci al Kremlinului, Hrușciov, care provenea el însuși din regiunea care avea să devină mai târziu Ucraina, a transferat în mod organizat Crimeea către Republica Sovietică Ucraina. Acest lucru nu a avut o semnificație mai profundă și s-a datorat probabil proximității geografice: Kievul era mai aproape decât Moscova.

Când Ucraina s-a desprins ulterior (în mod voluntar) de Rusia, nu s-a realizat că Crimeea ar putea deveni la un moment dat o țară străină ostilă și nici nu s-a prevăzut că SUA vor interveni în Ucraina, vor face achiziții, se vor extinde și chiar vor folosi „dreptul celui mai puternic” pentru a instala rachete cu capacitate nucleară la granița cu Rusia.

Populația rusă din Crimeea nu a apreciat tulburările de la Kiev și nici rușii din Moscova, care preferă să meargă în vacanță în Crimeea decât în Cipru. Într-un sondaj de opinie cu o rată de participare ridicată, aproape 90% din populația din Crimeea a votat în favoarea reintegrării în patria-mamă rusă.

Oricine are măcar o idee aproximativă despre corupția și starea instabilă a Ucrainei independente va considera acest lucru ca fiind de la sine înțeles.

Cu toate acestea, deoarece SUA și-au pus în mișcare mașina de propagandă din motive strategice globale, a avut loc o invazie tactică a trupelor rusești, în timpul căreia nu s-a tras niciun foc de armă pentru a asigura votul populației. A fost o mișcare strategică fără vărsare de sânge, dar foarte abilă pe tabla de șah a politicii de putere.

Oricine numește acest proces „anexarea Crimeei” se trădează ca fiind o persoană care nu este în cunoștință de cauză sau nu poate gândi istoric și care pur și

simplu proclamă ceea ce fratele mai mare din îndepărtatul Washington a statuat ca narațiune cu puterea sa mediatică. Strategilor globali ai SUA nu le-a plăcut faptul că teritoriul Crimeei include și portul militar Sevastopol de la Marea Neagră.

Limbajul „anexarea Crimeei” este un simbol al „dreptului celui mai puternic”. Cel mai puternic poate suprima adevărul din mass-media, dar nu și dorințele și voința oamenilor din cea mai mare țară din lume și din realitatea geografică.

Suntem într-un film aici?

Forța motrice din spatele noii „realități” este Volodymyr Zelensky, un actor și producător de televiziune foarte talentat și de succes. El l-a portretizat pe președintele Ucrainei în film și a fost apoi ales președinte. Se pare că Zelensky crede că politica poate fi conceptualizată ca producția unui serial de televiziune, la care pare a fi un maestru. Complotul este apoi lăsat în seama creativității sale, realitatea joacă doar un rol de recuzită, iar soldații sunt figuranți.

Zelensky preia narațiunea „anexării Crimeei” și construiește intriga în așa fel încât îi alungă pe ruși cu cea mai puternică putere din fundal și recuperează Crimeea. Iată scenariul său, iar lumea occidentală a valorilor a uitat că nu corespunde realității. În mod absurd, este valabil și pentru majoritatea liderilor politici din Occident. O gândire nouă, nu de la Orwell, ci de la Zelensky.

Cei care nu recunosc realitatea vor sfârși în curând într-un război european conform „legii celui mai puternic”.

Ar trebui să ne întoarcem într-un loc unde „legea junglei” nu este acceptată orbește, unde este considerată barbară, unde contravine valorilor culturii umane. Dacă nu reușim să facem acest lucru, suntem condamnați.

Cei care, din orgoliu, se consideră cei mai puternici în mod absolut, vor pierde totul, precum Hitler, împreună cu oamenii săi proști și curajoși, și precum Napoleon, împreună cu armata sa glorioasă. Sau va fi ucis la timp de „prieteni”, precum Iulius Cezar, care a ajuns la putere printr-o lovitură de stat, prototipul tuturor megalomanilor.

Cum puteți sprijini proiectul Patrioților

Platforma Opozitia.net depinde exclusiv de donațiile Patrioților. Ea va exista cât timp VOI veți considera că are sens să existe. Fiecare donație, cât de mică, ne aduce mai aproape de Libertatea de altădată. Ne ajută să avem o voce din ce în ce mai puternică. Ne ajută să rezistăm în fața ofensivei nemaintâlnite din partea Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin **PayPal**

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK

RO70INGB0000999906930786 (RON)

RO65INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

Comentariu*

Nume **

Email **

Site web

☐ Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Dreptul celui mai puternic sau justificarea războiului

Rob Kenius / 13 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Afacerea Gabriel Resources, încă un tun marca Soros?

Adrian Onciu / 12 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Se coc chifle mai mici pentru Ucraina

Daniel Enache / 12 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Papa Francisc și așteptata reacție a Prea Fericitului Daniel

Adrian Onciu / 11 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Te iubim, OMS, mai ales dacă ne lași în pace

Adrian Onciu / 9 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Un regat pentru un "Genschman"!

Daniel Enache / 9 martie 2024

[Citiți mai mult](#)

Link-uri utile

[Contact](#)

Ne gasesti pe